

نقش منابع انسانی

بر بهره وری و توسعه پایدار

دکتر حسینعلی بهرام زاده*

شهرزاد سراج**

چکیده:

توسعه و پیشرفت هر جامعه ای مرهون نیروی انسانی ماهر و کار آزموده است که رعایت و جدان کاری را سرلوحه فعالیتهای خود قرارداده و در جهت رسیدن به نظم اجتماعی و آرامش و آسایش روانی خویش لحظه‌ای از آن غفلت نورزد. چنین احساسی تعهد درونی و التزام عملی نسبت به وظیفه بزرگترین عامل اجرایی برای ممانعت از هرگونه قصور در انجام کار می‌باشد. واقع بینی بین محکمه و جدان در دنیا همانند محکمه عدل الهی در قیامت است. در تشکیل و جدان اخلاقی که بخش مربوط به کار آن را وجدان کار می‌نامیم، خانواده مهمترین نقش را دارد. از آنجا که شخصیت آدمی در طول مدت عمر وی از ثبات قابل ملاحظه‌ای برخوردار است، می‌توان نتیجه گرفت، افرادی که در محیط خانه رعایت ادب، احترام، همکاری و انصباط را مینمایند، آن را به درجات بیشتری در محیط اجتماعی نیز بکار بگیرند و محیط‌های آموزشی نیز در ایجاد و رعایت و جدان کاری مهمترین نقش را ایفا می‌نمایند. معلم، مدیر، مشاور، استاد کار و مربی و ظیفه شناس مهتمترین الگوهای رفتاری برای فرآگیران خود هستند. نظم و انصباط حاکم بر سازمانهایی که این افراد در آن کار می‌کنند، برآیند و جدان کاری یکایک آنان بوده و از تعهد، مسئولیت پذیری، احساس تعهد به شغل سازمانی و ایقای مناسب نقش شغلی ایشان متاثر می‌گردد. بدون وجود این تعهد و التزام سایر عوامل موجود در سازمان راه به جایی نخواهد برد. از طرف دیگر در دنیای پر تغییر و تحول امروزی به دلیل وجود تفاوت‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، بهره‌وری امری نسبی بوده و از عوامل مختلفی تاثیر می‌پذیرد که مهمترین آنها، عوامل مربوط به نیروی انسانی است. موثر حرکت جامعه و سرمایه واقعی رشد و توسعه نیروی انسانی است. در این بین سه عامل و عنصر انکارناپذیر ارتقای بهره‌وری و جدان کاری فرهنگ کاری و انصباط اجتماعی و اقتصادی است.

و جدان کاری را می‌توان وضعیتی دانست که در آن افراد و جامعه در مشاغل گوناگون سعی دارند تا کارهای محوله را به بهترین وجه و بطور دقیق و کامل انجام دهند. و جدان کاری از درون انسان را هدایت می‌کند تا نسبت به استحکام یک کار و صحت و دقت انجام کار حساس بوده و فرد را به انجام وظایف مورد انتظار وادار می‌نماید. در این مقاله ضمن ارائه عوامل موثر بر افزایش بهره‌وری، به بررسی ارتباط و نقش و جدان کاری و کیفیت زندگی کاری در ارتقای بهره‌وری که به مراتب عاملی برای رسیدن به توسعه پایدار در جامعه و راههای ایجاد و تعمیق و جدان کاری است پرداخته خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: وجود کاری، کیفیت زندگی کاری، توسعه پایدار، انصباط اجتماعی.

بیان مساله:

محسوب می‌شود، نقش اساسی و ممتاز ایفا می‌کند. انسان متعهد و با وجود کاری به دنبال تلاش و همت و سخت کوشی است و از تبلی، کم کاری، انجام کاریابی میلی و بی رغبتی، انجام کار ناقص و معیوب و کاستی‌ها گریزان است. در جامعه اسلامی کار یک وظیفه است، همانند سایر وظایفی که یک مسلمان در پیشگاه خداوند سپاهان دارد. در این شرایط فرهنگ کار چون چتری بر اجتماع انسانها سایه می‌گستراند و بر فقر و نداری و محرومیت چیره می‌شود.

کیفیت زندگی کاری و بهره‌وری

کیفیت زندگی کاری را می‌توان در دو مفهوم تعریف کرد:

۱- تعریف عینی از کیفیت زندگی کاری عبارت است از مجموعه‌ای از شرایط واقعی کار و محیط کار در یک سازمان، مانند میزان حقوق و مزايا، امکانات رفاهی، بهداشت و ایمنی، مشارکت در تصمیم‌گیری، دموکراسی و....

۲- تعریف ذهنی از کیفیت زندگی کاری، عبارت است از تصور و طرز تلقی افراد از کیفیت زندگی بطور اخص می‌باشد. به تعبیر دیگر کیفیت زندگی برای هر فرد یا گروهی از افراد با فرهنگ و طرز تلقی مشابه، ویژگی خاص خود را دارد.

دریک تعریف کلی می‌توان گفت که کیفیت زندگی کاری به معنی تصورات ذهنی و ادراکات در برداشت‌های کارکنان دریک سازمان است که مطلوبیت فیزیکی و روانی محیط کار خود، در آن سازمان دارند.

آن‌تونی رایبینز^۱ می‌گوید: "ذهن ما خود جایگاهی است که جهنم را به بهشت و بهشت را به جهنم تبدیل می‌سازد." باتوجه به اینکه در فرهنگ‌های مختلف و گوناگون تصورات ذهنی و درک و برداشت افراد در جوامع و کشورهای مختلف درباره زندگی و کار متفاوت است، بنابراین شاخص‌های اندازه‌گیری کیفیت زندگی نیز متفاوت خواهد بود. با وجود تمایزات در ادراکات و برداشت‌ها از کیفیت زندگی کاری، در جوامع مختلف، تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که بعضی از شاخص‌های در غالب جوامع، مشترک می‌باشند. محیط کار در صورتی دارای کیفیت است که در آن افراد به عنوان عضو اصلی سازمان به حساب آیند و در سازمان خود فرصت یادگیری به طرق مختلف داشته باشند و بتواند مسیر توسعه شغلی را طی کرده و فرصت پیشرفت برای او فراهم باشد و ذهن انسان در آن محیط با چالش فکری و ذهنی و اندیشه‌ای مواجه بوده و شرایط محیط باعث پرورش و رشد توانایی او شده و در آن محیط کارها به خوبی انجام پذیرد.

بی‌شک وجود عوامل رفاهی و تامین معيشت، تا حد زیادی آسایش فکر و آرامش خیال کارکنان هر سازمان را تامین می‌کند و موجب رضایت شغلی کارکنان می‌شود؛ ولی سوال اینجاست که آیا نهایتاً به افزایش بهره‌وری منابع انسانی منجر خواهد شد؟ انسان موجودی پیچیده با توانایی‌های بی‌انتها است که از قوه به فعل درآوردن این توانایی‌ها از راه مطالعه روان، باورها و ارزش‌های او بیش

برای موفقیت در توسعه پایدار لازم است، مردمی که توسعه متعلق به آنهاست، در این فراگرد دخالت داده شوند. لازمه مشارکت مردم وجود دو اصل وجود کاری و انصباط اجتماعی در کنار کیفیت زندگی کاری، در تک تک جامعه می‌باشد. زیرا زمانی که فرد دارای وجود کاری باشد، در هر کار ابتدانفع جامعه را در نظر گرفته و پس از آن نفع خود را مدنظر قرار می‌دهد. اگر مردم از کاری و کارنکردن احساس گاه و عذاب وجود داشته باشند و اگر باور داشته باشند که منفعت و رفاه آنان در منفعت و رفاه جامعه است، آنگاه تحقق توسعه پایدار در کشور امکان پذیر خواهد بود.

مطالعات متعددی همبستگی مثبت قابل توجهی را بین فرهنگ، وجود کاری و بهره‌وری نشان داده است. منابع نیروی انسانی را باید یک سرمایه ملی تلقی کرد که قابل مقایسه با منابع دیگر نیست. بهره‌وری قبل از آنکه مفهومی صرفاً فی محسوب گردد، مقوله‌ای فرهنگی - اجتماعی است که در مشارکت فرد با جامعه و محیط پیامون اوقابل بررسی و ارزیابی است، بطوری که مرکز بهره‌وری ژاپن، بهره‌وری را یک "باعور" می‌داند.

عوامل موثر بر بهره‌وری

بطور کلی بهره‌وری تحت تاثیر چهار عامل ارزشها و طرز تفکر اجتماعی سازمانها و تشکیلات موجود، میزان سرمایه گذاری انسانی و غیر انسانی و نیروهای بیرونی است. اگر پذیرفته شود که ارزش‌های فرهنگی دریک جامعه بر روابط و فعالیتهای افراد و سازمانها حاکم است، می‌توان ادعا کرد که ارزشها و طرز تفکر اجتماعی در میزان و چگونگی تحولات بهره‌وری تاثیر عمیق دارد.

سازمانها و نظام حاکم بر آنها در صورتی که در معرض رقابت قرار گیرند، بطور طبیعی بهره‌وری در سطح ملی افزایش خواهد یافت، چنان‌چه نظام رقابتی به تدریج به سوی انحصاری گام بردارد، نرخ بهره‌وری تقلیل خواهد یافت و تخصیص منابع، غیر عقلایی خواهد شد.

اگر محور کلیدی موثر بر بهره‌وری را نیروی انسانی بدانیم، عوامل موثر بر بهره‌وری که ناشی از نیروی انسانی می‌باشد، عبارت است از وجود کاری فرهنگ کاری، و انصباط اجتماعی که نیازمند بخشی مفصل است. لیکن موضوع کارکه در عین حال هسته تولید و اکسیر توسعه در یک جامعه محسوب می‌گردد، مهمترین عاملی است که چنان‌چه مطلوب آن تبدیل به اعتیاد در بین افراد اعم از جوان و پیر شود، می‌تواند در بهسازی زیربنایی‌ای عادی زندگی افراد جامعه موثر واقع شود، بدین ترتیب موجب افزایش قدرت خرید و رفاه در جامعه گردد.

وجود کاری در تحول انسان از درون که ریشه اصلی فقرزدایی

نیز به بالاترین حد خود برسد. بطور کلی می توان گفت، وجود کاری و انصباط اجتماعی در جامعه اداری نه تنها موجبات افزایش کارایی و بهره‌وری را فراهم می‌آورد، بلکه زمینه‌های هر گونه فساد و آسیب‌هایی که نظام اداری را تهدید می‌کند، از بین خواهد برد و نیز با رشد و تقویت وجود کاری است که زمینه‌های جلب همکاری و همفرکری در میان افراد مجموعه فراهم می‌گردد.

نقش عامل انسانی در بهره‌وری

نیروی انسانی، مهمترین عامل در بهبود بهره‌وری است. کارکنان می‌توانند با به کار گرفتن نکات زیر بهره‌وری خود را بهبود بخشنده: ۱- نگرشاهای مثبت کاری، همچون داشتن غرور در کار و میل و شوق برای پیشرفت مستمر. ۲- ارتقای مهارت‌ها و کسب مهارت‌های جدید از طریق آموزش ۳- کمک به همکاران در موقع لزوم و اجرای کارها به صورت گروهی ۴- مشارکت در برنامه‌های بهبود بهره‌وری همچون گروههای کنترل کیفی و طرح پیشنهادات ۵- اجرای درست کار از همان بار اول ۶- حفظ سلامت جسمانی مدیریت می‌تواند با اجرای طریقهای لازم و ایجاد انگیزش‌های مناسب در کارکنان از طریق اعطای پادشاهی مادی، تفویض اختیارات، ایجاد فضای دوستانه و روابطی مبتنی بر همکاری بین کارکنان و خود، در بهبود بهره‌وری موثر باشد. کلیه این تدابیر کارکنان را تشویق می‌کند تا وظیفه خود را با اطمینان و اعتماد به نفس انجام دهند و به کارکنانی مفید و موثر تبدیل شوند.

قابلیکانت" می‌نویسد: آموزش مستمر و مداوم نیروی کار و سایر کوشش‌هایی که در جهت بهبود کیفیت نیروی کار به عمل می‌آید، نوعی سرمایه‌گذاری در نیروی انسانی است که دارای بازده می‌باشد. توجه به روابط عاطفی و انسانی و شیوه رفتار بعضی از مدیران موجب می‌شود تابه آسانی زمینه دوستی و اعتمادی پایدار بین مدیر و کارکنان واحد تحت سرپرستی اش ایجاد گردد. رعایت مواد زیر موجب بهبود روابط بین مدیر و کارکنان می‌گردد:

- ارائه اطلاعات دقیق درباره عملیات سازمان موجب اعتماد و اطمینان کارکنان می‌شود.

۲- برگزاری جلسات عادی یا ویژه‌ای برای رسیدگی به مشکلات کارکنان، فرصت مناسی است که کارکنان با مدیر آشناز و احساس نزدیک و تفاهمنی بیشتری با وی کنند و در نتیجه جو گرم و دوستانه‌ای برای کار گروهی در سازمان ایجاد شود.

۳- مدیر می‌تواند جلسات غیررسمی صرف غذا با کارکنان خود ترتیب دهد، یا به مناسبت اتمام موقتی آمیز یک کار فوق العاده با کارکنان خود نشسته ترتیب دهد. بهبود در بهره‌وری به معجزه اتفاق نمی‌افتد و باید برای آن برنامه‌ریزی شود. همچنین باید رهبری

از مطالعه ویژگیهای فیزیکی اش، ما را در برقراری ارتباط بین بهره‌وری و کیفیت زندگی کاری راهنمایی می‌نماید.

وجود کاری و انصباط اجتماعی

از نظر تعریف، وجود کاری عبارت است از حسن اخلاقی که کار خوب و تمام را از کار ناپسند و ناقص تمیز داده، به انجام کار خوب گرایش داشته و از انجام کار ناپسند پرهیز می‌کند. به عبارت دیگر، وجود کاری یک مرتبه درونی است که نقش خود را لحظه شروع کار تا پایان آن با انجام وظایف زیر ایفامی کند:

۱- آگاهانه کار خوب را تشخیص و معروفی می‌کند.

۲- قصد انجام آن کار را پاکیزه می‌سازد.

۳- برای انجام درست آن با خود پیمان می‌بنند.

۴- فرد را به انجام آن بر می‌انگیزد.

۵- بر کار نظارت داشته، با مرقبت آن را کنترل می‌کند.

۶- در صورت مشاهده اشتباه، خود را ملامت و در صورت تخلف شدید خود را تبیه کرده و در صورت درستی کار به خودش پاداش می‌دهد.

هر چند وجود کاری یک عامل درونی و خود کنترلی و به عنوان ناظری دائمی در تمامی مراحل فعالیت فرد در جامعه محسوب می‌گردد و مستقیماً بر کیفیت و کمیت کار تأثیر می‌گذارد ولی بدون انصباط اجتماعی به نتیجه نخواهد رسید. انصباط اجتماعی به مشابه بستری است که این امکان را فراهم می‌سازد تا قابلیت‌ها و استعدادهای افراد در جامعه پرورش و رشد یابند تا اثربخشی بیشتری در این زمینه بدست آید. بنابراین می‌توان گفت وجود کاری و انصباط اجتماعی اثرات متقابل بر یکدیگر دارند.

وجود کار یک عامل درونی و خود کنترلی و به عنوان ناظری دائمی در تمامی مراحل فعالیت فرد در جامعه محسوب می‌شود که مستقیماً بر کیفیت و کمیت کار تأثیر می‌گذارد. انصباط اجتماعی یعنی احترام به ارزش‌های اخلاقی، رعایت قوانین و مقررات اجتماعی و احترام به حقوق دیگران و مسئولیت‌پذیری در روابط اجتماعی. انصباط اجتماعی یک عامل بیرونی بوده و این امکان را فراهم می‌آورد تا قابلیت‌ها و استعدادهای افراد در جامعه پرورش و رشد یابند تا اثربخشی بیشتری در این زمینه بدست آید. وجود کاری و انصباط اجتماعی دو عامل مهم با اثرات متقابل بر یکدیگر محسوب می‌شوند. اولی با اعمال کنترل از درون و دومی با اعمال

کنترل از بیرون بر هر یک از افراد جامعه، زیرینای مستحکمی را بوجود می‌آورند تا نتیجه کار نیروی انسانی دارای کمیت و کیفیت برتر شود. حاکمیت وجود کاری و انصباط اجتماعی در افراد موجب می‌شود تا ضمن تقویت علاقلمندی و احساس مسئولیت بیشتر در رده‌های پایین، اقدامات عملی مطلوبتری در سطوح بالای سازمان جهت ایجاد ساختاری مناسب و رفع موانع و کمبودهای موجود به عمل آید و در نهایت باعث می‌شوند تا دستیابی به اهداف جامعه در نهایت سهولت و سلامت و درستی میسر شده و کیفیت کار

شایسته را در تمام سطوح سلسله مراتب گسترش داد.

تمام این موارد یک بخش عمده از فرایند تغییر و دگرگونی برنامه ریزی شده را تشکیل دهد.

امروزه فلسفه مدیریت مشارکتی بر مبنای همکاری مدیر و کارکنان و تشریک مساعی آنها در نیل به هدف های سازمانی در یک محیط دوستانه و پرتفاهم و به صورت تصمیم گیری گروهی قرار دارد.

اهمیت بهره‌وری نیروی انسانی

مطالعات نشان داده است که بین بهره‌وری و توسعه پایدار ارتباط مستقیم و بین بهره‌وری و فقر ارتباط غیر مستقیم و معنی داری وجود دارد. آمار و ارقام مربوط به کشورهای توسعه یافته جنوب شرقی آسیا موسوم به برهای اقتصادی رابطه بالا را تایید می کند.

کشورهایی چون اندونزی، سنگاپور، مالزی، کره جنوبی، ... وغیره طی سالهای اخیر از کشورهای کم درآمد و عقب مانده به کشورهای پیشرفته با درآمد بالا تبدیل شده‌اند. به عنوان مثال، بر اثر رشد اقتصادی، درآمد سرانه سنگاپور از ۱۳۰۰ دلار در سال ۱۹۶۰ به ۲۱۲۰۰ دلار در سال ۱۹۹۴ رسیده، یعنی ۲۴ برابر رشد داشته است. نسبت بالای سرمایه‌گذاری و تلفیق آن با سرمایه انسانی میان تقریباً رشد آنان است و بقیه رشد آنان را می‌توان به عامل سوم یعنی رشد بهره‌وری منتسب دانست.

در میان شاخصهای بهره‌وری، بهره‌وری انسانی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. آمارهای اعلام شده نشان دهنده آن است که میزان بهره‌وری نیروی کار در ایران در سال ۱۳۶۹ نسبت به سال ۱۳۶۴ ۲۵ درصد کاسته شده است. یعنی ۲۵ درصد رشد منفی داشته است. در حالی که در فاصله همین سالها میزان بهره‌وری نیروی کار در هنگ کنگ ۴۰ درصد، تایلند ۳۷ درصد، تایوان ۳۶ درصد، کره جنوبی ۴۴ درصد و سنگاپور ۲۷ درصد افزایش یافته است. مهمترین منبع هر ملت برای بهره‌وری و رسیدن به توسعه پایدار، توجه به استعدادها، مهارت‌ها و خلاقیت و اراده مردم آن کشور می‌باشد.

رابطه بین وجود و جدان، بهره‌وری و توسعه پایدار

مفاهیم متفاوتی در ابعاد روان شناختی وجود و جدان مطرح شده است؛ برخی وجود و جدان را به معنای آگاهی از اندیشه پنهانی انسانی دانسته‌اند. گروهی وجود را دریافت، درک توجه به درجاتی از کنترل اندیشه یا مشاهده و تشخیص مربوط به خود فرد را مطرح کرده‌اند.

با توجه به رابطه بین بهره‌وری توسعه پایدار و نقش وجود و جدان کاری در بهبود بهره‌وری، شاخص‌های زیر که از شاخص‌های وجود و جدان کاری هستند، می‌توانند در فرآیند توسعه پایدار مفید و موثر واقع گردند:

۱- احساس سودمندی از کار

۲- لذت بردن از کار

۳- نیاز اندک به کنترلهای خارجی

۴- راضی نگاه داشتن خداوند و مردم

۵- عجین شدن با کار

۶- حداقل مقررات و ضوابط

۷- خلاقیت و نوآوری وجود و جدان کاری
کسانی که نسبت به کار احساس تعهد می‌کنند، توجه خود را بر انجام صحیح کار از طریق آگاهی و شناخت نسبت به مأموریت و اهداف متمرکز می‌کنند.

نتیجه‌گیری

وجود و جدان کاری در بهره‌وری و توسعه پایدار و کاهش هزینه‌ها نقش بهسازی دارد. در سال‌های اخیر بهره‌وری از یک عامل سنجش عملکرد سازمانی به یک مفهوم فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی که می‌تواند عامل موثری برای حرکت در جهت توسعه پایدار باشد، تبدیل شده است.

برای اینکه سازمانها و جوامع به بهبود بهره‌وری مستمر و قابل ملاحظه‌ای دست یابند، باید برای این موضوع اهمیت استراتژیک قائل شده و به بهبود بهره‌وری به عنوان یک فرایند مدیریتی و عاملی که می‌تواند بطور موثر آنها را به توسعه پایدار برساند، بنگرند. فرایند مدیریتی، فرایاندی مستمر و پیوسته است که وقتی مشکل گرفت به عنصر مداوم و لا ینک عملکرد سازمانی تبدیل می‌شود و برخلاف برنامه به یک دوره زمانی خاصی محدود نمی‌گردد.

علاوه بر ابزارهای بیرونی مهارت‌تorm و کاهش هزینه‌ها، وجود و جدان کار می‌تواند انسانها را از درون متحول و آماده ارائه فعالیت‌ها و خدمات نماید. خداوند سبیحان را در محضر خود می‌بیند؛ نیرویی از درون او را به انجام کار صحیح، دقیق، کامل و بدون نقص و عیب تشویق و ترغیب می‌کند ولذا هزینه‌های فرایند تولید نیز کاهش یافته، در نهایت هزینه‌های تولید کالا و خدمات را کاهش داده، باعث مهارت‌تorm می‌گردد. همانطور که ملاحظه شد، وجود و جدان کاری و اضباط اجتماعی دو عامل مهم با اثرات متقابل بر یکدیگر محسوب می‌شوند. اولی با اعمال کنترل از درون و دومی با اعمال کنترل از بیرون بر هر یک از افراد جامعه، زیر بنای مستحکمی را بوجود می‌آورند تا نتیجه کار نیروی انسانی دارای کمیت و کیفیت برتر شود.

این امر به نوبه خود به تولید کالا و خدمات بیشتر و مطلوب‌تر، ایجاد و ارتقاء آرامش روحی و در نهایت به توسعه پایدار و سلامت جامعه، رفاه، عبادت، بهبود کیفیت زندگی مادی و معنوی می‌نماید. ■

منابع و مأخذ:

- ۱- بیف، آفریم، سیف‌الله، *گرهنگ و بهره‌وری، توسعه‌های نظری نشریه فرهنگ، بهره‌وری شماره ۱۳۷۶، ۲* رضابیان، علی، مدیریت رفتار سامانی، انتشارات دانشگاه مدیریت دانشگاه تهران، ۱۳۸۰
- ۲- مخدوم، مجید، توسعه پایدار مهندسی بهداشت شماره ۱۳۷۶، ۱۴
- ۳- میرسیاسی، ناصر، فرهنگ کار و جدان کار و تاثر کار، مجله تپیر شماره ۱۳۷۳، ۵
- ۴- میرسیاسی، ناصر، مدلیون متابع انسانی و روابط کار تئوری و مقالات انتشارات شریون ۱۳۷۶
- ۵- معمود، اسایی شرقی، تابیر، شماره ۲۸، سال پنجم، از ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸
- ۶- مقامیه اساسی بهره‌وری، ترجمه و انتشارات معاونت اقتصادی و برنامه‌ریزی بنیاد مستضعفان و جایازان تهران، بهار ۱۳۷۲
- ۷- بهرامزاده، حسینعلی، مدیریت استراتژیک متابع انسانی و فنون امور استخدامی، قم، انتشارات پاسدار اسلام، بهار ۱۳۷۸
- ۸- بهرامزاده، حسینعلی، مدیریت عملکرد سازمانی، تهران، چاپ سوره ۱۲۸۱
- ۹- بهرامزاده، حسینعلی، مدیریت عملکرد سازمانی، تهران، چاپ سوره ۱۲۸۲

*دکتر حسینعلی بهرامزاده، دکتری مدیریت دولتی (Ph.D) عضو

هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی فیروزکوه و عضو انجمن مدیریت ایران.

**شهرزاد سراج عضو هیات علمی دانشگاه آزاد

اسلامی فیروزکوه.